

novoměstský kurýr

12/2014

ČLÁNKY - INFORMACE - AKTUALITY - NÁZORY- FOTOGRAFIE

Pohled na Nové Město nad Metují z kóty 354 - to je ten kopec nad vesnicí Spy směrem k náměstí NMNM Foto: J.B.

www.novomestskykuryr.info

OBSAH:

MAPA REGIONU

NOVÉ MĚSTO NAD METUJÍ - ORP

STRUČNÉ DĚJINY MĚSTA

JAN NERUDA O REZKU A NOVÉM MĚSTĚ NAD METUJÍ

INFORMACE O RODINĚ BARTOŇŮ OD B. DVOŘÁČKA

NĚKOLIK MÝCH POSTŘEHŮ

STARÉ NOVÉ MĚSTO NAD METUJÍ

VŠECHNO NEJLEPŠÍ

POHLEDY Z MĚSTA

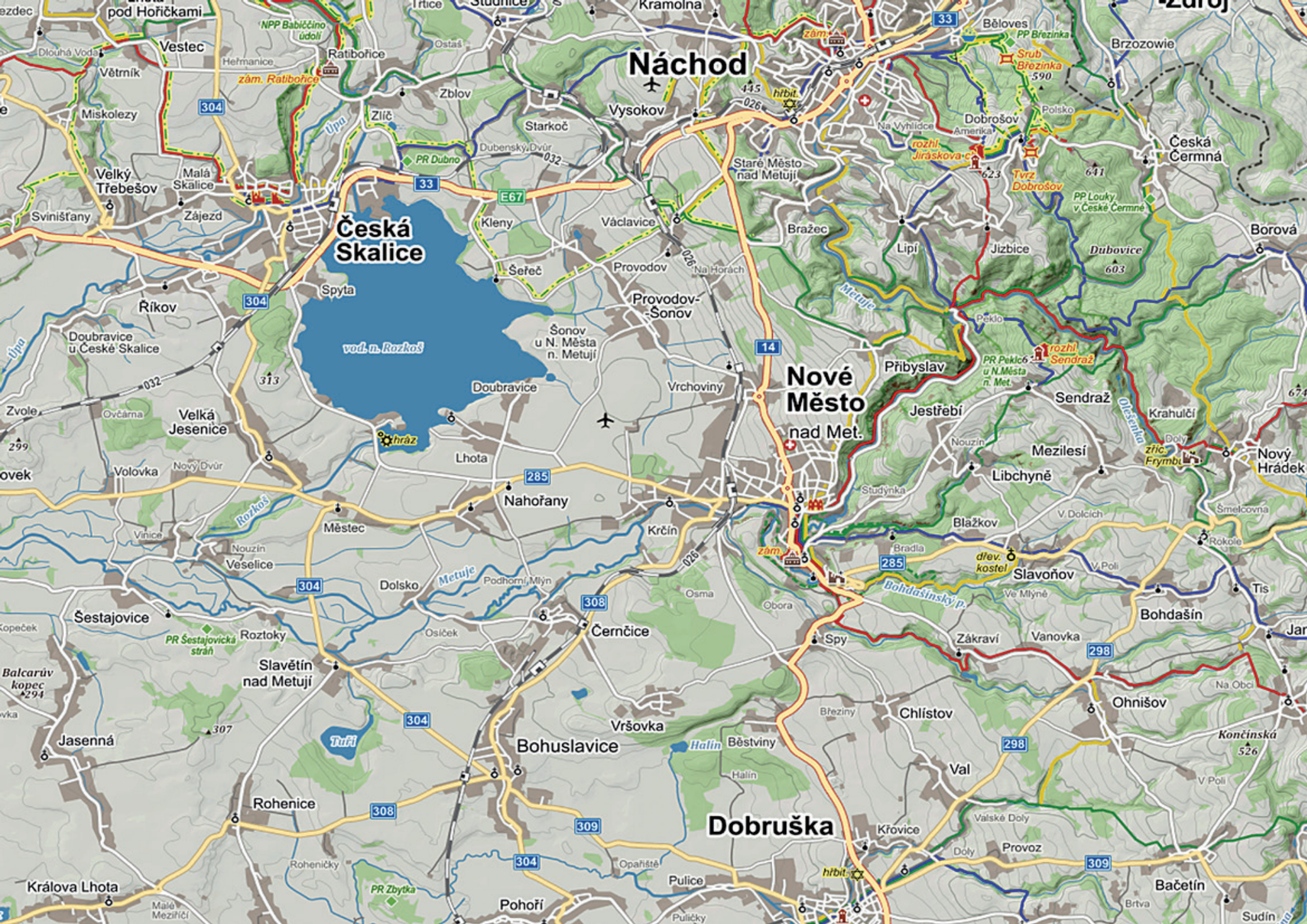
OPRAVA SEPSKÉHO MOSTU

V JAROMĚŘI UMÍSTILI MOST

VTIPY NA ZÁVĚR

ZASMĚJME SE S PANEM URBANEM)

FOTO NA ZADNÍM LISTU

Náchod

Česká Skalice

Nové Město nad Met.

Dobruška

304

33

14

285

304

308

304

309

304

298

298

309

vod. n. Rozkoš

Slavětín nad Metují

Bohuslavice

Dobruška

Králova Lhota

Rohenice

Pohoří

Pulice

Krovice

Bačetín

Sudín

NOVÉ MĚSTO NAD METUJÍ obec s rozšířenou působností

Na mapce vpravo je přehled obcí, které spadají do působnosti Nového Města nad Metují ve smyslu ORP (obec s rozšířenou působností). Na řadě je tentokrát přímo Nové Město nad Metují, čímž zakončím tuto část seriálu o obcích spadajících pod Nové Město nad Metují.

Pokračovat budu opět obcemi ale postupně chci navštěvovat obce, které spadaly pod okres Nové Město nad Metují - těch bylo početně, takže by to mělo na nějakou dobu vydržet. A zároveň tím budu konečně realizovat moji představu, přiblížit fotograficky všechny obce bývalého okresu NMNM. Vznikne tak docela podrobná databáze o těchto obcích, což by mohl být (snad) docela užitečný podklad, když to propojím s interaktivní mapou, kterou už na stránkách Novoměstského kurýra mám.

NOVÉ MĚSTO NAD METUJÍ

Podívejme se na stručné vyličení historie Nového Města nad Metují.

Nejdříve Jan Klos:

STRUČNÉ DĚJINY MĚSTA

Nové Město nad Metují, ve starších spisech nazývané město Nové Hradiště nad Metují, bylo založeno panem Janem Černickým z Kácova, pánem na Černčicích v kraji královéhradeckém. Pán z Kácova přikoupil roku 1483 zboží krčinské a obdržel od krále Vladislava II. roku 1483 povolení, aby si směl postavit nové sídlo. K tomu účelu si vyvolil ostroh na pravém břehu Metuje, naproti vrchu ležícímu na levém břehu Metuje, zvanému „Hradiště“ a založil zde roku 1501 město, jež nazval městem Nového Hradiště nad Metují.

Obehnal je pevnými zdmi, baštami, dvěma branami a příkopem při straně severní. Z Krčina pak přenesl na Nové Město dva trhy výroční, várky piva, platy tržní, vážní, čtyři masné krámy, chlebnici, prodej soli, clo na novém mostě a na silnici,

převědl do Nového Města řezníky, sladovníky a jiné řemeslníky, daroval městu mnoho rolí, luk a lesů a vesnice Žďár a Libčyně.

Roku 1526 dne 21. června vyhořelo Nové Město od blesku a již roku 1527 prodal je pan Jan Černický z Kácova Vojtěchovi z Pernštejna.

Tento zemřel roku 1534 a zanechal panství svému bratru Janovi, jenž se prokázal městu příznivcem; mezi jiným daroval městu 17 vinic nad Klopotovem a založil chudý špitál, ale opět je prodal roku 1547 panu Volfu Krajíři z Krajku, nejvyššímu purkrabí království českého.

Tento pán již roku 1548 prodal panství novoměstské Volfovi ze Stubenberka, pánu štýrskému. Po něm následoval jeho syn Jan od roku 1551, po jehož smrti roku 1570 připadlo Nové Město jeho nedospělým synům, z nichž nejstarší Rudolf ujal se panství r. 1588 a zahynul při výbuchu prachu v zámku jičinském dne 1. února 1620, kde pobýval jako stavovský komisař v záležitosti Smiřických.

Protože se roku 1618 účastnil povstání stavovského, bylo jeho zboží po bitvě bělohorské konfiskováno a prodáno roku 1623 Albrechtu z Valdštejna za 85 537 kop grošů míšens. Vald-

štejn vyměnil však r. 1624 Nové Město s Marií Magdalenou Trčkovou z Lípy za panství kopidlanské. Proti Magdaleně Trčkové vzbouřili se pro kruté nakládání sedláci, dobyli města a zámku a zle zde řádili. Teprve dne 14. března 1628 Don Martin Huerta s vojskem císařským vzpouru uklidnil.

Roku 1629 prodala Marie Magdalena Trčková Nové Město svému synu Adamu Erdm. Trčkovi z Lípy.

Ve válce třicetileté Nové Město utrpělo velice od Švédů, když po bitvě u Breitenfelda bylo jimi r. 1631 dobyté a vypáleno.

Roku 1634 obsazeno bylo město dragouny saskými a hned po nich císařskou jízdou a pěšimi, kteří nejhůře město vydrancovali. Po zavraždění Ad. Erd. Trčky z Lípy v Chebu (1634) bylo novoměstské panství darováno Ferdinandem III. dne 11. září 1638 Valtrovi z Leslie.

Za toho r. 1639 19. června vojsko švédské obsadilo Nové Město a po devět měsíců je drželo. Po Švédech, kteří půl města vypálili, přitáhlo vojsko císařské a vynucovalo výpalné. Roku 1642, 1644 a 1645. přepadli zase Švédové Nové Město. Hr. Valter z Leslie zemřel 1667.

Nástupcem Valtra z Leslie byl jeho bratranec Jakub z Leslie a po něm následoval Jakub Arnošt z Leslie, za něhož velká část města lehla popelem.

Roku 1737 v panství se uvázal jeho syn Karel Kajetán z Leslie. Za něho trpělo město pruskými nájezdy, a to roku 1741, 1744 a 1745.

Po jeho smrti r. 1762 spravoval panství jeho syn Leopold do roku 1774. Synem jeho Antonínem vymřel 22. února 1802 rod hrabat z Leslie.

Panství novoměstské připadlo příbuznému rodu Dietrichšteinskému, jenž k rodnému jménu přibral název Leslie.

Držitelem panství stal se Jan Karel kníže z Dietrichšteina a po jeho smrti r. 1808 František Josef kníže z Dietrichšteina. Po vymření rodu toho 1858 přešlo panství na rod Herberšteinský tím, že dcera Františka Josefa Terezie provdána byla za Jana Bedřicha hraběte Herberšteina. Po jeho úmrtí převzali Nové Město dědicové rodu Dietrichšteinského - Leslie a administrátory panství byli zprvu Zdeněk baron Malovsc. po něm pak hrabata Lambergové.

Od dědiců těch koupili panství novoměstské roku 1908 pánové Josef Bartoň Dobenín a Cyril Bartoň-Dobenín, velkopřemyslníci v Náchodě.

Dnem 1. října 1908 podepsána byla smlouva, již jedna z nejkrásnějších částí české vlasti přešla z majetku cizinců do rukou českých.

Jan Kloss.

JAN NERUDA O REZKU A NOVÉM MĚSTĚ NAD METUJÍ

**Jan Neruda v lázních Rezku v červenci r. 1877.
(Originál jeho feuilletonu v Národních Listech
19. července 1877.)**

Nalézám se právě v Rezku, třicet čtyři zeměpisné stupně východně od ostrova Ferro, čili malou půlhodinku od Nového Města nad Metují. A léčím se tu „klimaticko-hydropaticky“, jak mne přítel Sladkovský ubezpečuje. To je velmi obtížné léčení a vyžaduje ne málo ducha. Hlavní předpisy jsou: velmi mnoho běhat po lesích, velmi mnoho jíst a velmi mnoho pobíjet škvorů. Zvláště to poslední je zdravé pro tělo i ducha, neboť nás to přivádí do bezprostředního styku s přírodou a styk ten nás nejen sílí, nýbrž i zjemňuje a šlechtí. Nechci se chlubit, ale zdá se mi, že zdejší škvor jeví ke mně náklonnost zcela zvláštní, přímo dojemnou. Mám jich pořád plno, ano navštěvují mne i na mládeneckém mém loži.

A ukazováček pravé mé ruky pohybuje se neúnavně jistým směrem kupředu a nabyl již zručnosti přímo mistrovské. Malebným, zcela zvláštním hnízdečkem je to Nové Město nad Metují! Vypíná se na skále pitoreskně jako směle myšlená městečka vánočních jeslí, profiluje se co nejrozmanitěji svými různými, se skaliny shlížejícími výstupky, vezmi, branami a divoce se kupícími budovami. Kolem města se otáčí romantické, šťavnaté údolí, jímž se svěží Metuj ženě.

A jiná krásná údolí zarývají se kolem do hor jako temné zelené paprsky s kadeřavými stráněmi, s kyprým dnem. Vidím Město, jakmile vystoupím z domu, bělit se před sebou, vidím vystupovat páru jeho údolí a vidím daleko přes ně do severních a východních končin vlasti - bílou věž josefovskou, věže králohradecké, Sněžku. - Ta naše vlast je jako loktuška našich českých babiček: rozvaž kterýkoli v uzlíček zamotaný cíp, odevšad se na tebe usmívá několik pečlivě schovávaných dukátů. - Zdejší hory mají víc měkkého půvabu než hory švýcarské, jsou pokryty bohatými lesy. Taková, šťavnatým, sytě zeleným

lesem pokrytá stráň vypadá, jako by byla pokryta kosmatým aksamitem a vždycky mám chuť natáhnout ruku přes údolí a pohladit stráň po měkké srsti. Ale nejde to.

Rezek nalézá se půl hodiny od města. Místo Rezek skládá se z budovy hostinské, kostelíčka, jediné chaloupky vedle a jedné villy nahoře na koruně hory. Budova hostinská je uprostřed lesní stráně nad rozkošným údolím, má několik hostinských pokojů a asi čtyři lázeňské kabiny - nic více. Nějakým „lázeňským“ místem tedy Rezek posud není, tím méně paradně lázeňským, ale bude jím! Kdo z měšťáků hledá osvěžení v romanticky krásné lesní krajině, lepšího místa si ani nemůže přát, za dva dny je přírodou „vykoupán“. Člověkem zavládne tu všeobecná, ničím nerušená spokojenost - musím brzo zas z Rezku pryč, sic bych tu zapomněl kousat a nemohl bych být nadál českým žurnalistou.

A živo je v Rezku vzdor číselné skrovnosti jeho. Je tu jen as 40-50 hostů, ale ti se všichni ovšem brzy znají, zábava je nenucená. Čtyřikrát za den se scházejí v restauraci a zdejší „Knobloch“ (jmenuje se pan Tomek, ten zdejší Knobloch) stará se o ně výborně - za ceny nízké zrovna až k smíchu. Doufám, že tou sociální poznámkou cenník páně Tomkův nepokazím. Pak se rozejdou v různých skupeních po lesích na krajinářské studie, každý den jinam, výběru je dost, a kdo nechce „se rozejít“ a je náhodou ženat, koupí si od přívětivé babičky uzel hub a hraje si jich krájením a sušením, nebo si koupí „úborek“ (korový kbelíček proslavených novoměstských třešní), postaví jej před sebe a bere přírodu mezi zuby. Ale vyšel vrchnopanský zákaz na hledání hub a babičkám je zle. Člověk musí být spravedliv a nesmí se diviti. Takový uzel hub přijde, když je veliký, až na šesták, je to citelné poškození panské kasy!

Ty malé výlety odtud jsou rozkošné. Stále nové a nové obrazy, pořád změna, hned divoká lesní romantika, hned lesní idylla. Kráčíš vesele kupředu, tu kouteček, že se srdce radostí choulí, tu zas rozhled, že se prsa náhle rozšíří a zrak tvůj orlem letí. A mezi to sem tam vtroušená, rozdrobená vesnička - a veselost zmizela. Ze všech domků vyznívá zimničně rychlý klepot tkalcovských stavů, spatříš-li člověka venku, je tváře vpadlé, chorobně bledé a kalné oko obrací se k tobě - nemá, zoufalá žaloba. Až dvacet krejcarů vydělá zde denně pro sebe a celou rodinu tkadlec pilný, ale hodně pilný. Inu proč nesedí krkonošský tkadlec někde v Rudohoří, nebo proč není alespoň

Němcem? Kdyby ptactvo nezpívalo po lesích, jediná píseň se tu neozve po celý rok!

Z knihy *Nové Město nad Metují a jeho kraj*.

INFORMACE O RODINĚ BARTOŇŮ OD BOHUMILA DVOŘÁČKA

Bartoňové (1908-1948 a od roku 1992)

Koupě novoměstského zámku a velkostatku neprobíhala jednoduše. Novoměstský advokát a starosta města JUDr. Jan Vostřebal, později právník rodiny Bartoňů, vzpomínal, jak byl postaven před nelehký úkol vyjednávat s hr. Lambergem.

Jednou na procházce potkal v pekelském údolí bratry Bartoňovy, Josefa a Cyrila. Ti jej vybidli, aby s nimi usedl na lavičku, že s ním potřebují něco projednat. Prohlédli si prý už více zámků, ale stále znovu vidí před sebou ten novoměstský a chtěli by jej koupit.

„Je Dr. Vostřebal ochoten zahájit jednání? Ovšem naprosto diskretně, protože celá akce nemusí vyjít.“

Dr. Vostřebal pověření přijal a pak popisuje svou anabazi do Rakouska vlakem a drožkou a celé obtížné jednání. Sice zadlužený, ale nadutý a vychytralý hr. Karel Lamberg jej nechal dva dny čekat a potom vyslovil nehorázný požadavek. Několikrát se jednalo v obou zemích, ještě poslední několikahodinové jednání mezi bratry Bartoňovými a rakouskou stranou bylo dlouho na mrtvém bodě. Když už se zdálo, že vše ztroskotá, obě strany částečně ustoupily ze svých požadavků a došlo k dohodě. Přispělo k ní diplomatické umění a právnícké schopnosti Dr. Vostřebala i pevné stanovisko obou bratrů.

Na zámeckém portálu stojí, že majiteli zámku se stali bratři Josef a Cyril Bartoňové. Není to přesné. Zprvu oba bratři plánovali, že budou v zámku bydlet společně, ale potom rozhodli jinak. Vlastní koupí uskutečnil Josef Bartoň a Cyril se orientoval na koupí Zbraslavi. Jakmile se zámek po dlouhé době dostal v roce 1908 opět do českých rukou, všechno obyvatelstvo přijalo tuto změnu s radostí, a když se roku 1912 Josef Bartoň s rodinou stěhoval do restaurovaného zámku, obyvatelé jej v čele se starostou Dr. Janem Vostřebalem vřele vítali. Bartoňové se skvěle orientovali v tržním mechanismu, Josef Bartoň (1803-1849) začínal ve Žďárkách u Hronova, kde zaměstnával ruční tkalce. Jakmile měl pohromadě menší kapitál, založil ve Vysoké Srbské u Hronova barvírnu a bělidlo.

Měl syny Františka a Josefa. Josef se vyučil barvířem a převzal po otci barvířnu a bělidlo. Oženil se s Aninkou Kosinkovou, dcerou hostinského ve Vysokově. Manželé měli jedenáct dětí. Z Vysoké Srbské se přestěhoval do Náchoda, kde na Plhově zařídil novou barvířnu. Zde se mu dařilo a v roce 1884 koupil v Bražci spáleniště mlýna. Zbudoval zde mechanickou tkalcovnu. Brzy sem přestěhoval i barvířnu. Továrna byla rozšiřována, a když ji v roce 1901 při odchodu na odpočinek předal svým synům, Josefovi (nar. 8. června 1862 ve Vysoké Srbské) a Cyrilovi (nar. 1863), byla už dobře prosperujícím podnikem.

V té době byl už syn Josef Bartoň od roku 1891 ženat s Marií, rozenou Zoufalovou, dcerou obchodníka z Jaroměře.

Oba noví majitelé koupili v roce 1904 v náchodském Starém Městě hospodářskou usedlost a na jejím místě postavili za dva roky velkou moderní přádelnu bavlny, ve které pracovalo zprvu 400, později 1000 dělníků. Podnikavý Josef se brzy stal v textilním průmyslu známou osobností a dosáhl založení Svazu českých textilních průmyslníků. Dne 10. srpna 1908 byl za 2 350 000 K zakoupen novoměstský velkostatek a zámek. Opravy zpustlého zámku byly provedeny v letech 1909 až 1912 a stály 938 000 K

V roce 1912 byl otec Josef Bartoň povýšen do rytířského stavu a přijal šlechtický predikát „z Dobenína“, kterým se podepisovali i jeho synové a později vnuk Václav. Diplom je datován 17. června 1912, podepsán císař František Josef I. V roce 1937, po ataku mozkové mrtvice, přijal Josef Bartoň svého syna (1902-1982) za spolumajitele.

JOSEF BARTOŇ-DOBENÍN

Pozemková reforma v době první republiky sice zmenšila hektarovou rozlohu velkostatku, ale ztrátu si Josef Bartoň vynahradil, když od majitele zámku v Náchodě, Němce Schaumburg-Lippe koupil čermenský lesní revír (Česká Čermná) o výměře 637 ha a od opočenského colloredo-mansfeldského velkostatku 570 ha frymburského lesního revíru (Nový Hrádek). Úhrnná cena obou revírů činila přes 4 miliony Kč.

Bartoňové se vyznačovali velkou mecenášskou činností. V Náchodě a v Novém Městě nad Metují založili nadaci pro zchudlé řemeslníky a studenty. Josef Bartoň dal pro děti svých zaměstnanců vybudovat ve Dlouhých-Rzech ozdravovnu.

V roce 1930 postavil v Novém Městě starobinec, podílel se na stavbě domu sociální péče, sokolovny, živnostenské školy atd. a přispíval všem novoměstským spolkům.

Zastával četné významné funkce a stýkal se s významnými lidmi veřejného života.

V roce 1926 hostil v Novém Městě prezidenta T. G. Masaryka, který tehdy projížděl v doprovodu významných politických osobností naším krajem. Josef Bartoň byl v Novém Městě velmi oblíbený. Jeho popularita nebyla jen odezvou na velké dary, ale lidé si vážili jeho charakterových vlastností - serióznosti a velkorysosti. Z jeho činnosti bylo zřejmé, že měl Nové Město nad Metují opravdu rád. Ze své lásky k městu se vyznal i při svém proslovu na Rezku u příležitosti udělení čestného občanství. Jako občan čestně obstál v době nacistické okupace. V roce 1945 továrna vzhledem k vysokému počtu zaměstnanců propadla znárodnění. Únor 1948 znamenal už ztrátu veškerého majetku, JUDr. Václav Bartoň s manželkou Danielou, rozenou Weirichovou, dcerou advokáta z Třeboně, a se svými dvěma syny Václavem a Josefem emigroval. Rodina nakonec našla azyl v Kanadě. Starého pána a jeho manželku Marii nechal totalitní režim na zámku dožít.

JOSEF BARTOŇ

Josef Bartoň byl už řadu let odkázán na pojízdnou židli. Zemřel 24. dubna 1951. Pohřben je v Náchodě. Jeho manželka ho následovala v roce 1957. Cyril zemřel v roce 1953. Nejstarší z bratrů Ladislav, majitel textilní továrny v České Skalici, zemřel už v roce 1939 a nejmladší Arnošt v mladém věku.

JUDr. VÁCLAV BARTOŇ-DOBENÍN ml.

Syn Bartoňových JUDr. Václav Bartoň také už nežije (+1982), ale vrátil se jeho mladší syn Josef (nar. 1938), aby se ujal svého dědictví. V roce 1992 získal v rámci restitucí zámek zpět a s ním i polesí. Hlavní ekonomickou základnou rodiny je příslušná participace na chodu náchodské textilní továrny.

Z knihy POHLEDY DO MINULOSTI NOVÉHO MĚSTA NAD METUJÍ

NĚKOLIK MÝCH POSTŘEHŮ

Považuji se za novoměstského patriota, i když nejsem rodilý novoměsták, přišel jsem do tohoto města v roce 1968, kdy jsem nastoupil do tehdy se rozvíjejícího Stavostroje.

Ovšem zas tak velký přivandrovalec nejsem - v padesátých letech jsem žil v Dolanech u Jaroměře, v šedesátých letech jsem

se ze školy vracel do Jaroměře a tak mám tento kraj hodně v povědomí, ty kopečky, na které jsem se díval od Jaroměře byly Orlické hory a pod nimi malebné Nové Město nad Metují.

V roce 2006 jsem si založil soukromé internetové stránky s hrdým názvem „Novoměstský kurýr“, kam dávám řadu informací o Novém Městě a jeho okolí, je tam už umístěno (mimo jiné) plné znění knihy „Nové Město nad Metují a jeho kraj“, kterou považuji za jednu z nejlepších - tam se o našem městě dozvíte opravdu vše. Vznikla na začátku druhé světové války. Takže není poznamenána pozdějšími politickými vlivy.

Když se dívám na historii rozvoje Nového Města, tak mě překvapuje mohutný rozvoj mezi světovými válkami. Zasloužili se o to místní mecenáši Bartoňové, ale i skutečnost, že Nové Město bylo městem okresním. Když se podíváte kam až tento okres zasahoval - budete stejně jako já překvapeni jeho velikostí.

Další významné období rozvoje Nového Města nad Metují bylo v padesátých až osmdesátých letech, kdy se výrazně rozvíjel strojírenský, hodinářský, potravinářský a i textilní průmysl ve městě. Tehdy vznikly oba sportovní stadiony, ke Stavostroji, který v době své největší velikosti zaměstnával až 2300 lidí, bylo postaveno celé sídliště Malecí. Firma Elton byla významným výrobcem náramkových hodinek, konzervárny také dělaly městu jenom dobrou reklamu. Postavilo se moderní kino, vznikl festival filmové veselohry (poprvé v roce 1978), který přetrvává dodnes. Novému Městu se říkalo „město růží“. Významná je i skutečnost, že historické centrum města získalo statut městské památkové rezervace. Zvětšil se počet obyvatel až na cca 10 tisíc. Na okrajích vznikla mohutná výstavba rodinných domků.

Nové Město nad Metují má ohromný vklad do své atraktivity ve své poloze, zejména historické části s náměstím a hlavně ve svém okolí. Bylo vyhledávaným turistickým letoviskem, když se podíváte, kdo pobýval například na Rezku v ne tak dávné historii - tak nezbyvá než uctivě sklonit hlavu.

Když se podíváme na širší region a jména Božena Němcová, Alois Jirásek, kteří jsou se zdejšími kraji i svými díly přímo spojeni, na blízkost skal na Policku, Adršpašsku, na blízkost Krkonoš a Podkrkonoší, s Orlickými horami za humny, na blízkost několika lázní v Polsku, přehradní nádrž Rozkoš ve vzdálenosti několika kilometrů - tak nelze pochybovat i o současném silném turistickém potenciálu našeho města.

V posledním období od roku 1990 se naše město určitě také výrazně změnilo. Máme nové náměstí, novou knihovnu, nové muzeum, novou poštu, nové chodníky. Řada soukromých objektů je opravena, městský úřad se přestěhoval do důstojného prostředí. Vznikly nové části - Kaštánky, Březinky atd...

Turistický potenciál města však trvá. Očekávání občanů v řadě oblastí jsou jistě také nemalá. Jak k tomu naše město přistoupí? Doufám, že uvážlivě a hlavně, že tento potenciál dokáže využít a tato očekávání splnit.

Nechci zde předjímat, co vše nám, občanům, současné nové vedení města předloží, jaké náměty, jaké nové myšlenky, jaké akce ke zvelebení města a zvýšení jeho atraktivity pro potencionální návštěvníky i pro vlastní občany. Nechme se překvapit. Přispějme náměty. Sledujme dění ve městě, budme k našim představitelům nároční ale i spravedliví.

A protože je konec roku, tak hodně zdraví a spokojenosti v dalších letech přeje všem Novoměstský kurýr.

Jindřich Buchal.

STARÉ NOVÉ MĚSTO NAD METUJÍ

Památný dub.

*Kamený splav v Libchyňském údolí.
Dříve Cejnarova - Svobodova chalupa.
Svobodova chalupa.*

*Slavíkova chalupa.
Přestavba chalupy koupené Hlavsovými.
Schneiderova nitárna.*

Žilíkovi v létě.
Konec krásné Žilíkovy chaloupky.
U mostku přes Libchyňský potok.

Rezek a vily v roce 1909.
Dámy před starou verandou na Rezku.
Rezek 1926.

Rezek.
Smolákova restaurace a YWCA.

VŠECHNO NEJLEPŠÍ

POHLEDY Z MĚSTA

Novoměstský zámek má opravenou věž - tak se podívejte, jak prokoukl. Foto: J.B.

REKONSTRUKCE SEPSKÉHO MOSTU

Jak jste se asi doslechli, připravuje se rekonstrukce Sepského mostu. Není to tak dávno a jedna oprava se tam už dělala, tehdy se muselo od hor vjíždět do Nového Města nad Metují objížďkou přes Spy a naopak, což bylo docela nepříjemné.

Jak to bude vypadat v 2015? V zápisu RM č. 304 jsem našel:

RM bere na vědomí předložený zápis z předání staveniště pro stavby „Zajištění svahu v ul. Na Táboře“ a „Rekonstrukce Sepského mostu“ ve znění přílohy č. RM 304 - 3/10. RM upozorňuje SÚS Královéhradeckého kraje a.s. a Ředitelství silnic a dálnic ČR s.p.o., Správa Hradec Králové na problém souběhu dvou uzavírek v roce 2015 při realizaci staveb „III/28520 Vrchoviny - Nové Město nad Metují, ul. Náchodská“ a „Rekonstrukce Sepského mostu“ v rámci akce „Silnice I/14 Nové Město - Spy“, který může způsobit zásadní problémy v dopravě na území města.

(To bylo v září 2014).

Jaká je dnešní situace? Doufejme, že se to brzy dozvíme.

J.B.

V JAROMĚŘI UMÍSTILI MOST

V Jaroměři se v sobotu 27.12.2014 odehrála přitažlivá podívaná na umístění nového mostu, který nahrazuje ten zbou-

VTIPY NA ZÁVĚR

Lord: „Jean, běžte zalít travník!“

„Ale Pane, vždyť prší!“

„Nevadí, vezměte si deštník!“

Známý psychiatr je hostem u lady Grace. Rozhovor se brzy stočí na jeho povolání.

„Můžete mi říci doktore, jak zjistíte duševní poruchu u člověka, který navenek vypadá úplně normálně?“ táže se lady Grace.

„To je jednoduché,“ odpoví psychiatr, „položím mu nějakou jednoduchou otázku, kterou normální člověk bez potíží zodpoví. Když zaváhá, je to určitá známka duševní nerovnováhy.“

„Jakou otázku, například?“

„No, můžu se ho například zeptat takto: Kapitán Cook podnikl tři cesty kolem světa a při jedné z nich zemřel. Při které?“

Lady Grace přemýšlí a pak řekne nervózně: „Neměl byste jiný příklad, víte, musím se přiznat, ale historie není zrovna mojí silnou stránkou.“

Dva lordi ve Sněmovně lordů vycházejí ze záchodu, jeden si myje ruce u umyvadla a říká tomu druhému: „Nás na Oxfor-

raný po povodni v loňském roce. Na podrobnosti se můžete podívat do aktualit NK a do poslední fotogalerie. Stojí to za to, byla tam i Česká televize.

J.B.

du, učili, že když jdeme ze záchodu, tak si máme umýt ruce.“
Druhý prohlásí: „To zase nás, na Cambridgi, učili, že si ty ruce nemáme počůrat.“

Lord McBell se žení. V jeho roru je tradicí, že při svatební noci svítí sluha lampou. Lord skončí své manželské povinnosti a ptá se lady: „Lady, cítíte se ukojena?“ „Oh, no, sire.“ Vykoná totéž podruhé, ale ani pak není lady spokojena. Lord tedy praví sluhovi: „Patriku, poslužte lady! Svítit budu já.“ Sluha vykoná, co je žádáno. Lady se cítí ukojena, i praví lord McBell: „Vidíte, Patriku, tak se musí svítit.“

Lady Thomasové právě telefonuje anonym:

„Včera jsem viděla na pláži vašeho manžela s pěknou dvacetiletou blondýnkou.“

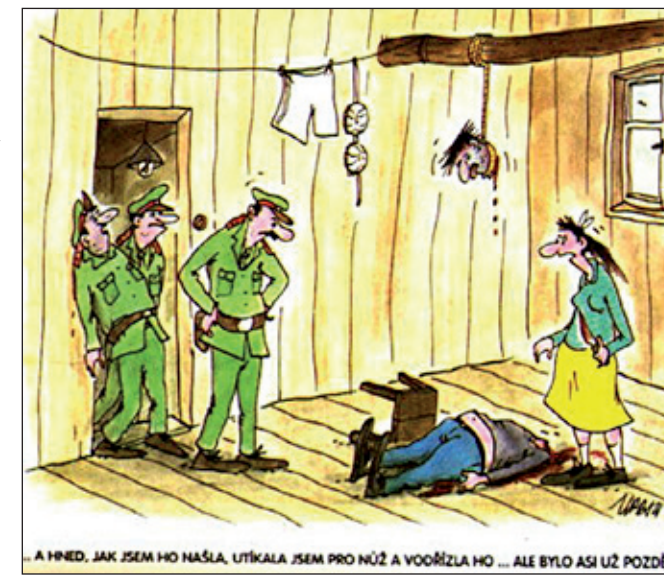
„Opravdu?“ povídá potěšeně lady Thomasová. „To jste mi ale polichotila. Mně je už skoro padesát, ale prý vypadám velmi mladě. Nicméně jste se spletla, na té pláži jsme nebyli včera, ale loni v červnu.“

Lord Irving se vrací z daleké cesty. Vstoupí do pokoje a začne hledat britvu. Lady se rozpačitě ptá:

„Co zamýšlíte dělat s tou britvou?“

„Jestli v těch botách za závěsem nejsou nohy, budu se holit.“

ZASMĚJME SE S PANEM URBANEM

Zpracoval: ing. Jindřich Buchal, ČSA 821, Nové Město nad Metují, 54901.

www.novomestskykuryr.info

Zveřejněno v „Novoměstském kurýru“ vždy poslední den v příslušném měsíci.
Není určeno pro tisk. © PC Print.

Pohled na Nové Město nad Metují tak jak by ho mohli vidět obyvatelé hradu Výrova. Kdyby tam už bylo. Ale nebylo. Výrov zanikl dříve, než město bylo založeno. Foto: J.B.

Rezeké údolí v zimě. Foto: J.B.